

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 578

KHÔNG BỊ CẢNH GIỚI BÊN NGOÀI MÊ HOẶC MỚI THÀNH TỰU ĐƯỢC ĐẠO NGHIỆP

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Sáu ngày 09/07/2021.

Không bị cảnh giới bên ngoài mê hoặc mới thành tựu được đạo nghiệp. Nhà Phật dạy chúng ta chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Người ta bị rơi vào mê tín, thần quyền, rồi rơi vào tự tư tự lợi. Họ chăm sóc tín đồ bởi vì tín đồ là người thanh toán, trả nhiều khoản tiền cho họ. Họ hoàn toàn không tu hành theo cốt lõi của nhà Phật. Nhiều người không hiểu đạo lý “**người phước ở đất phước**”, họ không chính mình nỗ lực mà chỉ cầu Phật gia hộ. Đa phần những người đến với Phật đều sai từ căn bản, khiến cho các tôn giáo bạn, các tín đồ không kính tin nể phục.

“**Phật**” là người giác ngộ, là người hoàn thiện. “**Giáo**” là giáo dục chuẩn mực. “**Phật giáo**” là giáo dục chuẩn mực để trở thành người hoàn thiện. “**Phật giáo**” không phải là khoa học, không phải là triết học. Một vị Giáo sư người phương Tây nói: “**Phật giáo là điều mà con người cần đến. Phật dạy chúng ta hòa hợp với thiên địa quý thần, hòa hợp với hoàn cảnh thiên nhiên và dạy chúng ta hòa hợp giữa người với người**”. Ngay từ “**Phật giáo**” mà chúng ta cũng không hiểu một cách thấu đáo. Khi chúng ta đã sai từ căn bản thì không thể làm đúng ở cấp độ cao hơn.

Hòa Thượng nói: “**Người học Phật mức độ thấp nhất là phải chuyển nghiệp lực thành nguyện lực**”. Chúng ta trách móc số phận có nghĩa là chúng ta đang bị chi phối bởi nghiệp lực. **Chúng ta dù có mặt ở bất cứ hoàn cảnh nào cũng là đến để hi sinh phụng hiến. Đó mới là tinh thần của người học Phật.** Chúng ta đa phần bị dạy sai, cho nên khởi tâm động niệm đã sai càng thêm sai. Nhà Phật dạy chúng ta tạo phước để duy trì phước. Trong “**Kinh Kim Cang**”, Phật dạy chúng ta làm các việc phước lành nhưng không thấy những gì chúng ta đã cống hiến, không thấy những người nhận những gì chúng ta đã cống hiến và không thấy chính bản thân mình đang cống hiến. Chúng ta cống hiến với tinh thần “**chí công vô tu**” cao độ. Chúng ta không được dạy đúng cho nên không hiểu rõ rằng: **Tất cả đều có tiền nhân, nhân trước quả sau. Muốn đời sau tốt hơn thì ngay đời hiện tại phải tu tích. Ngay đời hiện tại đang tốt đẹp thì chúng ta đời trước có tu, bây giờ phải cố gắng tu tốt hơn.**

Hòa Thượng dạy: **“Việc tốt cần làm nên làm, không công không đức”**. Đó là trạng thái tự nhiên, không phải cố làm người tốt. Chúng ta làm việc tốt không phải vì mong cầu công đức mà làm với tâm vô tư, vô cầu.

Trong bài, Hòa Thượng nói một câu khiến Thầy rất cảm động: **“Cả đời của tôi không ham thích hưởng thụ vì tôi sâu sắc hiểu rõ rằng kiếp người ngắn ngủi, thế gian vô thường”**. Ngài dành hết mọi sự tiện nghi thuận lợi cho người khác. Cái ta, cái tôi không phải là thật. Chúng ta không thấy cái ta, không thấy cái tôi thì sẽ không thấy cái của ta, không thấy cái của tôi. Chúng ta cần nhìn rõ chân tướng sự thật, biết vô thường để làm ra chân thường. Chúng ta biết vô thường để trân trọng cuộc đời chứ không phải để nghĩ rằng cuộc đời ngắn ngủi, phải mau hưởng thụ, tận lực hưởng thụ. Tận lực hưởng thụ cho bản thân thì chắc chắn tạo nghiệp. Tạo dẫn nghiệp nhất định dẫn đến mãn nghiệp. Chúng ta có hiểu rõ kiếp người ngắn ngủi, thế gian vô thường không? Nếu hiểu rõ thì phải mau mau nắm lấy cơ hội vô thường để tạo ra chân thường. Những tấm gương đức hạnh Việt Nam các Ngài đã làm ra những tấm gương lưu danh thiên cổ. Cao hơn nữa, chúng ta phải quay về với tự tánh vĩnh hằng.

Thầy nhớ mãi lời dạy của Hòa Thượng: **“Khi hơi ấm còn ở trong ta, khi linh hồn còn ở trong thân xác tứ đại này thì phải mau mau làm việc tốt”**. Chúng ta thì ngược lại, mau mau làm việc xấu, cứ mãi vun vén với những buồn vui thương ghét giận hờn. Tự tư tự lợi chính là việc xấu, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn chính là việc xấu.

Chúng ta học Phật, căn bản thấp nhất là phải chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực, chuyển đổi tự tư tự lợi thành vô tư vô ngã, chuyển đổi năm dục sáu trần (*sắc, thanh, hương, vị, xúc & pháp*) thành vô tư vô cầu. Hòa Thượng nói: **“Mức độ thấp nhất bạn có được thọ dụng là chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực. Cửa thấp nhất mà bạn không làm được thì cũng trở thành không có tác dụng đối với Phật pháp”**. Nếu chúng ta không chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực thì ngày ngày sống trong phiền não, không có sự chuyển tâm, tu học không có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Bạn bị năm dục sáu trần mê hoặc thì bạn tu học không có thành tựu. Trong quá trình tu học, tôi may mắn tiếp xúc được với những Lão sư tốt. Những Lão sư đều nhiệt tâm dạy bảo tôi cho nên tôi không bị mất quá nhiều thời gian, không bị đi qua những đoạn đường vòng vèo quanh co oan uổng. Thế gian gọi là “người có vận may”. Tôi đích thực rất may mắn!”**.

Chương Gia Đại sư dạy Hòa Thượng hai chữ **“bồ thí”**.

- Bồ thí ngoại tài, bồ thí tiền tài không phải là việc lớn.
- Bồ thí nội tài, bồ thí năng lực, trí tuệ, sức khỏe cũng chưa phải việc lớn, chưa phải việc khó làm.
- Bồ thí phiền não tập khí là bồ thí tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, tham sân si mạn, danh vọng lợi dưỡng. Đây mới là việc lớn, là việc khó làm.

Nhìn cho thấu, buông cho được. Chúng ta đã thực hành tốt chưa? Có một ông chủ tiệm vàng xả bỏ tiệm vàng để đi tu. Một lần, ông cùng mọi người ăn cơm, trên bàn có hai quả chuối, một quả to, một quả nhỏ. Ông chọn quả to để ăn, sau đó về phòng tự phản tỉnh bản thân thấy tâm tham của mình vẫn chưa mất. Phật không dạy ta bỏ tiệm vàng, mà Phật dạy ta bỏ tâm tham.

Hòa Thượng nói: *“Tôi đối với thế gian này không có một chút lưu luyến. Tôi ở thế gian này chỉ để hướng dẫn mọi người làm tốt để cuộc đời tốt hơn, tôi đem pháp tu giới thiệu cho mọi người để giúp mọi người giải thoát sanh tử. Nếu còn người muốn nghe, muốn học thì tôi sẽ ở lại thêm vài ngày. Nếu không còn người nghe thì tôi sẽ ở lại ít đi vài ngày”*.

Ngài ở thế gian để phục vụ người, đó là tinh thần của người học Phật. Chúng ta tham sống sợ chết, bị nghiệp lực lôi kéo. Chúng ta không trốn được cái chết thì tại sao không lợi dụng nó, không tự tại với nó? Chúng ta không nên để mình quá rảnh rỗi, quá an nhàn. Chúng ta ngủ một ngày 8 đến 10 tiếng. Đó chính là hưởng thụ. Chúng ta chỉ cần ngủ mỗi ngày từ 5 đến 6 tiếng. Chúng ta thức dậy từ 4h sáng thì một ngày có rất nhiều thời gian để tĩnh tâm, lạy Phật rèn luyện thân thể, có thời gian tư duy mọi việc.

Hòa Thượng nói: *“Tôi thường nói với các vị, người học Phật cảm xúc nội tâm thấp nhất là phải đem nghiệp lực chuyển thành nguyện lực. Không luận là Phật pháp hay thế gian pháp, nếu bạn không làm được điều này thì vẫn là uổng phí vì cả đời của bạn bị nghiệp lực chi phối”*. Chúng ta tu hành mà thầy bói đoán đúng vận mệnh của chúng ta thì chúng ta phải khóc một trận thật to vì chúng ta tu hành nhưng không chuyển đổi được nghiệp lực của mình.

Ngày xưa, trước khi Thầy lấy vợ, Mẹ vợ của Thầy lo lắng cho con gái nên đi xem bói. Thầy bói nói: *“Hai người này lấy nhau thì sẽ nghèo khổ, nghèo xơ xác, thậm chí phải đi ăn mày”*. Thầy đã thay đổi vận mạng. Hiện nay Thầy không nghèo, ngày nào cũng mang rất nhiều quà tặng đến cho mọi người khiến mọi người rất cảm động và vui mừng. Hôm qua Thầy tặng 2 trái mít cho 2 nhà hàng xóm. Người dân ở quê Thầy đồn thổi rằng Thầy rất giàu. Thầy tặng mọi người rất nhiều mũ có dòng chữ **“A Di Đà Phật”**. Thấy bố thí gạo cho mọi người. Thầy đã đổi số mệnh. Bà Hàn Quán Trưởng đi xem bói, ông thầy bói không tin là Hòa Thượng vẫn sống. Theo sổ sách tính toán của thầy bói thì người này đã chết. Nhưng vì Hòa Thượng đã xuất gia tu hành cho nên Ngài đã cải đổi vận mạng.

Trong đời sống tu hành, bạn để nghiệp lực sai khiến, làm chủ thì bạn không thể thoát khỏi sáu cõi luân hồi. Sáu cõi luân hồi là Trời, Người, A Tu La, Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sinh. Một người không thể thoát khỏi sáu cõi luân hồi thì khó mà thoát khỏi 3 đường ác.

Tham sân si mạn, tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, danh vọng lợi dưỡng, những tập khí này lúc nào cũng mạnh mẽ. Chúng ta phải có nhiều tầng cảnh báo sớm để làm tan nhạt những tập khí này. Hòa Thượng dạy: *“Chúng ta đừng tìm cách tiêu nghiệp mà phải chuyển đổi, cơ bản nhất là chuyển nghiệp lực thành nguyện lực, ban*

đầu chưa thuần thục nhưng dần dần sẽ thuần thục". Ví dụ, thay vì yêu một người thì chúng ta yêu nhiều người. Yêu nhiều người thì không còn trạng thái không ché, chiếm hữu. Ngay từ cái căn bản mà chúng ta không biết để luyện tâm thì càng học, càng sai. Hòa Thượng nói là **"sai từ căn bản"**.

Cho dù họ có quá trình tu mười năm, nhiều năm nhưng nếu sai từ căn bản thì uổng phí một đời tu hành. Thầy đã mạnh dạn khuyên người: **"Trút bỏ hết đi, làm lại từ đầu! Có một khởi đầu tốt thì mới có kết quả tốt. Không có khởi đầu tốt thì không thể có kết quả tốt"**. Họ là giảng sư nổi tiếng cho nên họ không chịu nghe khuyên.

Làm lại từ đầu là:

HIẾU DƯỠNG CHA MẸ

PHỤNG SỰ SỰ TRƯỞNG

TỪ TÂM BÁT SÁT

TU THẬP THIÊN NGHIỆP

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói: **"Không bị cảnh giới bên ngoài mê hoặc thì mới thành tựu đạo nghiệp. Chúng ta phải làm chủ, chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực"**. Chúng ta bố thí ngoại tài, bố thí nội tài, bố thí tập khí, bố thí thân mạng của mình. Bố thí thân mạng là dùng thân mạng của mình để tận tâm tận lực phục vụ chúng sanh. Thời gian trước, trong nhiều buổi giảng, mắt Thầy bị mờ không nhìn thấy đường nhưng Thầy vẫn cố gắng hoàn thành bài giảng. Đó chính là làm chủ nguyện lực. Tuy Thầy chưa làm được như Phật Bồ Tát nhưng làm đúng hướng thì chắc chắn có kết quả tốt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!